Lietas Nr. C34049713
Lietas arhīva Nr. C-0497-13/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū, 2013.gada 5.decembrī

Saldus rajona tiesas tiesnese S.Ozola, rakstveida procesā izskatīja civillietu, Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SALDUS SILTUMS" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ un /pers.C/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

PrasītājaSabiedrība ar ierobežotu atbildību "SALDUS SILTUMS" cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ un /pers.C/ par siltumenerģijas parāda piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja ir Saldus pilsētas pašvaldībai piederoša kapitālsabiedrība – energoapgādes komersants, kas saskaņā ar LR Enerģētikas likuma 46. un 46.' pantu, likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 19.-22.pantu un tiem pakārtotajiem normatīvajiem aktiem nodrošina ar siltumapgādes pakalpojumiem daudzdzīvokļu dzīvojamo ēku /adrese/, tostarp arī atbildētājiem kopīpašumā piederošo dzīvokli Nr./adrese/. Atbildētāji /pers. D/ un /pers. B/ ir ieguvuši dzīvokļa īpašuma tiesības likumiskās mantošanas ceļā, pamatojoties uz 05.10.2009. izdoto mantojuma apliecību Nr./adrese/, no 13.01.2008. mirušās mantojuma atstājējas /pers.B/, kuras īpašuma tiesības bija nostiprinātas zemesgrāmatā kopš 23.01.2007., ko pierāda Saldus pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/ noraksts.

Pirms Dzīvokļa īpašuma tiesību iegūšanas, mantojuma atstājēja /pers.B/ lietoja dzīvokli uz īres tiesisko attiecību pamata, pamatojoties uz 19.04.1994.noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu ar Saldus pilsētas pašvaldību, tātad līdz 23.01.2007. /pers./bija piemērojams dzīvokļa īrnieces statuss likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 4.-6.pantu izpratnē, un visi minētajā likumā un citos LR normatīvajos aktos paredzētie īrnieka pienākumi, tai skaitā pienākums norēķināties par dzīvoklī saņemtajiem siltumapgādes pakalpojumiem.

Prasītāja norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 701., 702., 705.pantiem (redakcijā, kas bija spēkā uz mantojuma iegūšanas brīdi – mantojuma apliecības izdošanas datumu), kā arī saskaņā ar Civillikuma 1477.panta otro daļu un Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otro daļu, uz mantiniekiem – abiem atbildētājiem pārgāja visas mantojuma atstājējas /pers./ tiesības un saistības (tātad arī mantojuma atstājējas saistības par dzīvokļa īres un īpašuma tiesību periodos saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem), un viņi ieguva tās pašas lietu tiesības, kas bijušas mantojuma atstājējai, tātad arī dzīvokļa īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, ciktāl tas attiecas uz komunālo pakalpojumu saņemšanu dzīvoklī. Atbilstoši Civillikuma 716. un 717.pantam, mantinieki, kuri valda atstāto mantojumu, atbild par uz to guļošajām nastām un parādiem samērā ar katra daļu. Līdz ar to uzskatāms, ka atbildētāji attiecībā pret prasītāju un jebkuru citu trešo personu – komunālo pakalpojumu sniedzēju, pārņēma arī visas dzīvokļa iepriekšējā īpašnieka – mantojuma atstājēja saistības un pienākumus, kas izriet no īpašuma tiesībām pār dzīvokli (kas izriet arī no Civillikuma 1519.panta), samērā ar savu īpašuma daļu – katram viena domājamā puse. Turklāt viens no atbildētājiem – /pers./, kopš 21.07.2008. ir noslēdzis Dzīvojamās mājas apsaimniekošanas līgumu Nr.2436 ar SIA „Saldus namu pārvalde", kura 9.punkts paredz atbildētājam pienākumu norēķināties par dzīvoklī saņemtajiem apkures un ūdens uzsildīšanas komunālajiem pakalpojumiem. Minētais pienākums kopš dzīvokļa īpašuma tiesību iegūšanas atbildētājam izriet arī no Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.panta 1.punkta, 5.panta, 6.panta otrās daļas 1.punkta b) apakšpunkta. Atbilstoši Civillikuma 1520., 1521.pantam, šīs līgumiskās normas piešķir prasītājai kā komunālo – siltumapgādes pakalpojuma sniedzējai tiesības prasīt no atbildētāja /pers./ attiecīgo līgumisko saistību izpildījumu, tomēr ievērojot Civillikuma 717.pantā noteikto aprobežojumu – parādsaistību samēru ar mantojuma daļu.

Prasītājas sagatavotais pārskats par dzīvoklim sniegtajiem siltumapgādes pakalpojumiem un dzīvokļa īrnieku/īpašnieku (t.sk. atbildētāju) veikto maksājumu vēsturi par laika periodu no 01.10.2005. līdz 30.04.2013.liecina, ka gan mantojuma atstājēja /pers.B/, gan viņas mantinieki (atbildētāji) par dzīvoklī saņemtajiem siltumapgādes pakalpojumiem – apkuri un ūdens uzsildīšanu, kopš 2005.gada novembra mēneša ir norēķinājušies neregulāri un nepilnīgi.

Tā rezultātā uz šīs prasības celšanas brīdi, atbildētāju pārmantotais un pašu uzkrātais, vēl nesamaksātais parādsaistību apmērs prasītājai par dzīvoklī piegādāto siltumenerģiju veido Ls 664,68. Attiecīgi, atbildētāji nav pienācīgi norēķinājušies ar prasītāju par dzīvoklī piegādātajiem komunālajiem – siltumapgādes pakalpojumiem saskaņā ar tiem saistošajiem līgumiskajiem un likumiskajiem pienākumiem, kas izriet no 05.10.2009.mantojuma apliecības Nr.5533 par tiesībām uz mantojumu pēc likuma, jau pieminētā Dzīvojamās mājas apsaimniekošanas līguma Nr.2436 9.punkta (attiecībā uz atbildētāju /pers./, atbildētājiem piemērojamā dzīvokļa īpašnieka statusa – neatkarīgi no tā, vai ir vai nav noslēgts attiecīgs līgums, kā to paredz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 6., 12.pants (par saistībām, kas radušās līdz 31.12.2009., atbilstoši tobrīd spēkā esošajai likuma redakcijai); likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 6.pants, 12.panta ceturtā, piektā daļa, 16.panta ceturtā daļa (redakcijā no 01.01.2010.līdz 01.01.2011.), un Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 3.punkts, 8.panta otrā daļa, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.panta 1.punkta, 5.panta, 6.panta otrās daļas 1 .punkta b) apakšpunkta, Enerģētikas likuma 46.panta pirmās daļas, 30.11.2006. MK noteikumu Nr.971 "Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" 29. un 38.punkta, 21.10.2008. MK noteikumu Nr.876 "Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" 29., 36.punkta.

Par nenokārtotajām parādsaistībām prasītāja ir nosūtījusi divus rakstiskus brīdinājumus atbildētājam /pers./ uz viņa deklarēto dzīvesvietu dzīvokļa adresē. Atbildētājs /pers. D/ iepriekšminētos brīdinājumus ir saņēmis personīgi pret parakstu attiecīgi 01.02.2008. un 20.01.2012., tomēr pēc šī atgādinājuma saistības tā arī nav nokārtojis, kā arī nav apstrīdējis parādsaistību pastāvēšanas faktu, vai arī vērsies pie prasītājas SIA „SALDUS SILTUMS" ar jebkādām pretenzijām par saņemto siltumapgādes pakalpojumu apjomu vai kvalitāti.

Nekādu interesi par savu kā dzīvokļa mantinieces pienākumu un saistību kārtošanu attiecībā uz dzīvoklī saņemtajiem pakalpojumiem, neskatoties uz pastāvīgu dzīvošanu tajā, prasītājai kopš mantojuma iegūšanas nav izrādījusi arī otra atbildētāja /pers. B/.

Tādējādi abi atbildētāji ir apzināti un prettiesiski aizskāruši prasītājas tiesības periodiski un pilnā apmērā saņemt maksu par sniegtajiem siltumapgādes pakalpojumiem. Šādas atbildētāju rīcības tiešā un dabiskā rezultātā prasītājai jau ir nodarīti un turpina rasties mantiski zaudējumi.

Civillikuma 1425., 1587., 1832.pants nosaka, ka katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu, savukārt 1779.pantā noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Līdz ar to atbildētajiem samērā ar to mantojuma daļu (tātad – katram par vienu domājamo pusi) ir pienākums samaksāt prasītājai parādu par dzīvoklī laika periodā no 01.10.2005. līdz 30.04.2013. piegādātajiem siltumapgādes pakalpojumiem pilnā apmērā, kā arī pastāv ar parādnieka nokavējumu saistītais, Civillikuma 1652., 1661., 1662.pantā noteiktais pienākums segt visus ar šī parāda piedziņu saistītos izdevumus.

Papildus, par kavētajiem maksājumiem atbilstoši Civillikuma 1756., 1757., 1759.panta l.punkta, 1760., 1765. pantu, atbildētājiem pienākas maksāt likumiskos nokavējuma procentus (seši procenti no simta gadā), kas no galvenā parāda summas par laika posmu no 01.11.2005. līdz 30.04.2013., veido Ls 204,29.

Prasības pieteikumā lūgts piedzīt no/pers./ un /pers. B/ attiecīgi ½ apmērā no katra galveno parādu Ls 664,68, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2005. gada 1.novembra līdz 2013.gada 30.aprīlim Ls 204,29, attiecīgi ½ apmērā no katra un likumiskos procentus 6 % (seši procenti) gadā no ar šo spriedumu piedzenamās, vēl nesamaksātās galvenā parāda

summas par laiku no 2013.gada 1.maija līdz sprieduma izpildei un tiesas par labu SIA „SALDUS SILTUMS", vēršot piedziņu uz /pers./un /pers. B/ naudas līdzekļiem, kā arī /pers. B/ un /pers./ piederošu kustamo un nekustamo mantu;

Prasības pieteikums pamatots uz Civillikuma 701., 702., 705., 711., 717., 1425., 1477., 1520., 1521., 1587. panta, 1652.panta pirmās daļas 3.punkta, 1661., 1662., 1756., 1757., 1759.panta l .punkta, 1760., 1765., 1779., 1811., 1832.panta pamata, Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (vēsturiskā redakcijā no 01.05.2004.līdz 31.12.2010.) 6., 12.panta (12.panta ceturtā, piektā daļa - vēsturiskajā redakcijā no 01.01.2010.līdz 01.01.2011.), 16.panta ceturtās daļas, Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta otrās daļa, 10.panta 3.punkta, 14.panta, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.panta 1.punkta, 5.panta, 6.panta otrās daļas 1.punkta b) apakšpunkta, Enerģētikas likuma 46.panta pirmā daļas, 30.11.2006. MK noteikumu Nr.971 „Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" 29. un 38.punkta, 21.10.2008. MK noteikumu Nr.876 „Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" 29. un 36.punkta pamata.

Prasības pieteikumā lūgts izskatīt prasību rakstveida procesā.

Atbildētāji /pers. D/ un /pers. B/ tiesā iesnieguši paskaidrojumu prasības pieteikumam maza apmēra prasībā par naudas piedziņu, kurā norādījuši, ka prasību atzīst daļēji.

Ar Saldus rajona tiesas tiesneses /pers. A/ 2013.gada 3.septembra lēmumu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, nolemts civillietu nozīmēt izskatīšanai rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "SALDUS SILTUMS" maza apmēra prasība apmierināma daļēji.

1994.gada 19.aprīlī starp /pers./ un Saldus pilsētas Namu pārvaldi tika noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums par dzīvokļa /adrese/īri (lietas 28.-29.lapa).

2006.gada 29.septembrī pamatojoties uz pirkuma līguma pamata /pers./ īpašuma tiesības uz dzīvokli /adrese/-/adrese/ 2007.gada 23.janvārī nostiprinātas Saldus rajona Zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs/ (lietas 14.lapa).

Saskaņā ar lietā esošo Mantojuma apliecību par tiesībām uz mantojumu pēc likuma, kura reģistrēta aktu un apliecinājumu reģistrā ar Nr.5533, atbildētāji /pers./un /pers. B/ ir ieguvuši dzīvokļa īpašuma tiesības likumiskās mantošanas ceļā no 13.01.2008. mirušās mantojuma atstājējas /pers./, par ko 2009.gada 5.oktobrī izsniegta mantojuma apliecība (lietas 15.lapa).

Atbildētāji /pers. B/ un /pers./ nav nostiprinājuši savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

Kā redzams no prasības pieteikumam pievienotajiem rakstveida pierādījumiem – informācijas par maksājumiem (lietas 17.-24.lapa), par prasītājas SIA "SALDUS SILTUMS" sniegtajiem pakalpojumiem dzīvoklī /adrese/ parāds sācis veidoties kopš 2005.gada septembra mēneša.

Prasītāja lūdgusi piedzīt no atbildētājiem /pers. B/ un /pers./ parādu par laika periodu no 2005.gada 1. septembra līdz 2013.gada 30.aprīlim Ls 664,68 apmērā, t.i., arī par mantojuma atstājējas /pers./ parādu par dzīvoklī /adrese/ sniegtajiem pakalpojumiem.

Civillikuma 707.pants, uz kura pamata celta prasība, noteic, ka mantojuma atstājēja kreditoriem jāgriežas ar saviem prasījumiem pie mantinieka, kuram, ja no mantojuma nepietiek, jāmaksā parādi no savas paša mantas.

Kā atzīts tiesību doktrīnā, šai personai jāpiesaka savas pretenzijas uzaicinājumā norādītajā termiņā (skat. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Mantojuma tiesības (382.-840.p.), sastādījuši R.Krauze, Z.Gencs. Rīga: Mans Īpašums,1997, 226., 272.lpp.).

Atbilstoši Notariāta likuma 293.pantam, mantojuma atklāšanos izsludina zvērināts notārs pēc ieinteresēto personu lūguma vai pēc sava ieskata. Saskaņā ar šā likuma 297.pantu, sludinājumā zvērināts notārs uzaicina pieteikties visus tos, kuriem kā mantiniekiem, kreditoriem vai citādi ir kādas tiesības uz mantojumu. Uzaicinājuma termiņš, ja likumā nav noteikts citādi, nosakāms pēc zvērināta notāra ieskatiem. Tas nedrīkst būt īsāks par trim mēnešiem no uzaicinājuma publicēšanas dienas.

Savukārt Civillikuma 693.pants noteic, ka gadījumā, ja mantojuma atstājējs mantojuma pieņemšanai nav noteicis zināmu termiņu, bet mantinieks ir uzaicināts, tad mantot aicinātam sava griba par mantojuma pieņemšanu jāizteic līdz uzaicinājumā noteiktam termiņam. Turklāt šo termiņu nevar atjaunot vai pagarināt.

Minētās materiālo tiesību normas ir savstarpēji cieši saistītas un no tām nepārprotami izriet, ka kreditoram savu pretenziju pieteikšanai jāievēro tāds pats termiņš kā mantiniekam, mantojuma pieņemšanai.

Uzaicinājuma izsludināšana ir saistīta ar preklūziju. Kā atzīts tiesību doktrīnā, preklūzija ir sevišķs nosacījums, ka personas, kas uzaicinājuma termiņā (..) nebūs pieteikušas savas tiesības vai prasības uz atstāto mantojumu, vai iebildumus pret nolasīto testamentu, atzīst par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušās no iebildumiem (skat. Z.Gencs, Mantošana, zinātniski praktisks komentārs. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 447.lpp.).

Saskaņā ar Notariāta likuma 300.pantu sludinājums par mantojuma atklāšanos publicējams laikrakstā „Latvijas Vēstnesis".

Kā redzams no Mantojumu apliecības, mantinieki /pers./ un /pers. B/ mantojumu ir pieņēmuši, turklāt, mantiniece /pers. B/ mantojumu pieņēmusi ar inventāra tiesībām un tiesai nav pamata apšaubīt, ka Mantojuma apliecība izsniegta, neievērojot SIA "SALDUS SILTUMS" kā kreditoru tiesības, jo prasītāja SIA "SALDUS SILTUMS" savas likumā paredzētās tiesības, pieteikties kā kreditoram uz /pers./ atstāto mantojumu, nav izmantojusi.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka prasība par parāda piedziņu par laiku no 2005.gada 1.novembra līdz Mantojuma apliecības izsniegšanai 2009.gada ir 5.oktobrim ir noraidāma.

Prasītājas atsauce, ka 2008.gada 21.jūlijā ar atbildētāju /pers./, kā dzīvokļa /adrese/ īpašnieku, ir noslēgts dzīvojamās mājas apsaimniekošanas līgums ir vērtējama kritiski, jo atbildētājs uz līguma noslēgšanas brīdi nebija dzīvokļa īpašnieks un šāds līgums nevar kalpot par vienīgo pamatu parāda par sniegtajiem pakalpojumiem piedziņai, jo visupirms jāņem vērā Civillikuma normas, kas regulē mantošanas kārtību un likuma „Par dzīvokļa īpašumu" normas.

Likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta ceturtā un piektā daļa (spēkā esošs līdz 2011.gada 1.janvārim) paredzēja dzīvokļa īpašnieka pienākumu norēķināties par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Analogu dzīvokļa īpašnieka pienākumu paredz arī Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā esošs no 2011.gada 1.janvāra) 10.panta 3.punkts.

Saskaņā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem (lietas 17.-24.lapa) un tiesas veikto aprēķinu parāds par dzīvoklī /adrese/ sniegtajiem pakalpojumiem par laiku no 2009.gada 5.oktobra (Mantojuma apliecības saņemšanas dienas) līdz 2013.gada 30.aprīlim sastāda Ls 274,55.

Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta trešā daļa paredz, ka attiecībā uz dzīvokļa īpašumu, ciktāl to nereglamentē šis likums, piemērojamas Civillikuma normas.

Atbilstoši Civillikuma 1067.pantam īpašuma tiesība, kas pieder uz vienu un to pašu nedalītu lietu vairākām personām nevis reālās, bet tikai domājamās daļās, tā ka sadalīts vienīgi tiesību saturs, ir kopīpašuma tiesība. Tādējādi dzīvokļa īpašums /adrese/-/adrese/ ir atzīstams par kopīpašumu minētās likuma normas izpratnē.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (likums spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim) 6. pants noteic, ka dzīvokļa īpašnieks ir fiziskā vai juridiskā persona, kas likumīgi ieguvusi dzīvokļa īpašumu daudzdzīvokļu mājā, kurā dzīvokļi pieder vairākiem īpašniekiem, un reģistrējusi šo īpašumu zemesgrāmatā. Minētā likuma 8. pants noteic, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties

daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Civillikuma 1071.pants nosaka, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Ņemot vērā iepriekšminēto, uz atbildētājiem /pers./un /pers. B/ proporcionāli viņai piederošai dzīvokļa īpašuma daļai var tikt attiecināts pienākums segt no dzīvokļa siltumapgādes pakalpojumu maksas parāda. Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka no atbildētājiem par labu prasītājai proporcionāli atbildētāju /pers. B/ un /pers./ īpašumā esošajai dzīvokļa īpašuma daļai, attiecīgi ½ apmērā no katra, ir piedzenams parāds par sniegtajiem siltumapgādes pakalpojumiem Ls 274,55 apmērā, pārējā daļā prasība par siltumapgādes pakalpojumu parāda piedziņu ir noraidāma.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1754.pantu, procentiem vienmēr nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds.

Savukārt Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Bet 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs, šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1765.panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā, ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1753., 1754., 1756., 1757.,1759.panti paredz parādnieka pienākumu maksāt likumiskos 6 % gadā par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs.

No prasības pieteikumam pievienotajiem rakstveida pierādījumiem (lietas 17.-19.lapa) ir redzams, ka atbildētāji ir pieļāvuši parāda samaksas nokavējumu, līdz ar ko prasītājai pamatoti un saskaņā ar iepriekšminētajām Civillikuma normām ir tiesības lūgt piedzīt no atbildētājiem likumiskos procentus.

Prasītāja lūgusi piedzīt likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2005.gada 1.novembra līdz 2013.gada 30.aprīlim Ls 204,29 apmērā, taču tiesa atzīst, ka prasītājai ir tiesības par maksājumu kavējumu saņemt likumiskos procentus par laiku no 2009.gada 1. decembra, kad sācis veidoties maksājumu parāds (pēc Mantojuma apliecības saņemšanas 2009.gada 5.oktobra), līdz 2013.gada 30.aprīlim, kas pēc tiesas veiktā aprēķina sastāda Ls 60,74 , t.i., par 2009.gada decembra mēnesi Ls 0,23, par laiku no 01.01.2010.- 31.12.2010. Ls 14,54, par laiku no 01.01.2011.- 31.12.2011. Ls 24,12, par laku no 01.01.2012.- 31.12. 2012. Ls 16,37, par laiku no 01.01.2013.- 30.04.2013. Ls 5,48).

Līdz ar to, saskaņā ar iepriekšminētajām Civillikuma normām un, saskaņā ar tiesas veikto aprēķinu par parāda samaksas nokavējumu laika periodā no 2009.gada 1.decembra līdz 2013.gada 30.aprīlim, piedzenamā likumisko nokavējumu procentu summa sastāda Ls 60,74, kas no atbildētājiem par labu prasītājam piedzenami attiecīgi ½ apmērā no katra, pārējā daļā prasība par likumisko nokavējuma procentu piedziņu ir noraidāma.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem atzīstamas prasītājas tiesības par laiku no 2013.gada 1.maija līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās pamatsummas.

Prasītāja lūgusi spriedumā noteikt, ka parāda piedziņa vēršama uz atbildētāja naudas līdzekļiem, kā arī atbildētājam piederošo kustamo un nekustamo mantu.

Tiesa norāda, ka sprieduma piespiedu izpilde notiek, pamatojoties uz Civilprocesa likuma E daļas normām, kas reglamentē tiesas nolēmumu izpildu lietvedību. Atbilstoši Civilprocesa likuma 567.panta pirmajai daļai, piespiedu izpildes līdzekli prasītājs tiesīgs norādīt, iesniedzot izpildu dokumentu izpildei, tādēļ tiesas spriedumā piespiedu izpildes līdzeklis nav norādāms.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājiem /pers. B/ un /pers./ par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi Ls 60,79 – valsts nodeva, kas aprēķināta proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai Ls 50,29 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un tiesas pavēstu piegādi un izsniegšanu pusēm Ls 5,50, kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu Ls 5, ½ apmērā no katra.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu un 97.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SALDUS SILTUMS" maza apmēra prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, un /pers./, /personas kods/, par labu Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „SALDUS SILTMUMS", reģistrācijas Nr.48503003963, galveno parādu Ls 274,55 (divi simti septiņdesmit četrus latus 55 santīmus) un likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2009.gada 1.decembra līdz 2013.gada 30.aprīlim Ls 60,74 (sešdesmit latus 74 santīmus), attiecīgi ½ apmērā no katra.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, un /pers./, /personas kods/, par labu Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „SALDUS SILTMUMS", reģistrācijas Nr. 48503003963, tiesas izdevumus Ls 60,79 (sešdesmit latus 79 santīmus), ½ apmērā no katra.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Atzīt Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SALDUS SILTUMS", reģistrācijas Nr. 48503003963, tiesības par laiku no 2013.gada 1.maija līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6 % apmērā no pamatparāda summas gadā.

Noteikt, ka /pers./ un /pers. B/ ir tiesības 10 dienu laikā no tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā to izpildīt labprātīgi.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Saldus rajona tiesā.